

[Arbejdsministeren.]

Jeg er ikke så ganske enig i det synspunkt, for jeg tror, vi skal bygge på det mønster, vi har; det har vist sig effektivt og godt, det kan fungere.

Vi skal til gengæld — det er der også givet udtryk for — søge at løse problemerne for de få grupper, som ikke i øjeblikket har en forsikringsmulighed. Der er meget på ledere af forskellige selskaber — aktieselskaber, anpartsselskaber — og visse andre grupper.

Den skævhed, som hr. Brøndsted nævnte for landbrugerens ægtefæller — andre har været inde på det også — bør vi også søge at få løst, og udvalgsarbejdet vil også beskæftige sig med disse ting.

Til hr. Glensgård vil jeg gerne sige, at jeg selvfølgelig er glad for, at han også fandt, at det var et hurtigt og kvikt udvalgsarbejde. Han mente, at administrationen af arbejdsløsheds-kasser for selvstændige ville blive meget besværlig og næsten umulig. Heroverfor vil jeg gerne sige, at noget sådant tror jeg slet ikke på. Det har vist sig at gå ganske enkelt og smertefrit i de andre arbejdsløsheds-kasser, vi har. Hertil kommer en for mig meget vigtig ting, som jo spiller en rolle i denne sammenhæng, og det er, at de enkelte kasser selv betaler denne administration, selv ansætter det personale, der skal til, og selv afholder de udgifter, der er forbundet med administrationen af disse kasser. Derfor tror jeg ikke, vi kommer ud for særlige problemer dér.

Jeg er da enig med hr. Ingomar Petersen i, at 26 ugers reglen er sekundær i forhold til sikring af arbejde. Jeg har ikke bemærkninger til de øvrige synspunkter, han har fremført, f. eks. om de forskellige grupper, som ikke har kunnet optages. Jeg tror, vi får løst dette problem.

Hr. Henning Philipsen talte om 180 dages reglen og den forringelse, der var tale om for flere grupper, idet nogle faglærte får ringere vilkår, indtil de har haft 13 ugers arbejde, hvorefter de går over på de normale vilkår. Nu var det jo ikke mit forslag, det er udvalgets forslag. Jeg havde stillet forslag om, at 180 dages reglen blev afskaffet, uden at der i øvrigt skete noget på dette felt. Det andet er noget, udvalget har foreslået, og vel, det er jeg gået med på. Det, jeg vil understrege i denne sammenhæng, er, at jeg tror, det kun

vil få betydning for meget få. Alle de nuværende, som berøres af denne regel, er sikrede, de er sikrede frem til den 1. juli næste år. 180 dages reglen forsvinder, og efter 13 ugers arbejde går man over på de normale vilkår, og det vil de allerfleste trods alt være i stand til at opnå.

Hr. Ninn-Hansen sagde, vi burde have én stor arbejdsløsheds-kasse for alle, sådan opfattede jeg det. Ja, hvis man absolut vil udvikle den offentlige virksomhed og ofre flere hundrede millioner kroner på det, så er det vel nok den vej, man skal gå, men jeg synes ikke, man kan sætte noget spørgsmålstegn ved administrationen, ej heller ved effektiviteten af det system, vi har. Det, der er foreslået nu, ligger inden for dette system, og derfor tror jeg ikke, der er megen fremtid i de tanker, som vi har hørt om igennem de sidste 20 år.

Hr. Ninn-Hansen var inde på spørgsmålet om de værnepligtige. Jeg vil da gerne for en ordens skyld understrege, at vi er med på, at problemet skal løses for de værnepligtige. Når hr. Ninn-Hansen henviser til Trierudvalget, så er forholdet jo det, at aftalen om egentlig soldaterløn ikke var afsluttet, da Trierudvalget afgav sin betænkning. Jeg mener, det må være rigtigt, da man fremover skal aflønnes, mens man er inde og aftjene sin værnepligt, at dette betragtes som arbejde, altså ligestillet med alt andet arbejde, og at man på dette grundlag forsikres. Det er præcis det, som man også i Trierudvalget har forventet, og det er det, man helt naturligt ønsker at arbejde lidt videre med, fordi der er tale om denne trinvis overgang til en egentlig månedsløn for de værnepligtige.

Hr. Jørgen Jensen var ikke glad for arbejdsløsheds-kasser for de selvstændige. Han mente, at det var bedre med det forslag, man sammen med VS havde stillet, hvorefter man i stedet for kunne betale 12 måneders kontingent, når man af den ene eller den anden grund må lukke en virksomhed. Lad mig bare herom sige på nuværende tidspunkt — vi har jo drøftet det meget indgående i arbejdsmarkedsudvalget — at det i realiteten er en langt gunstigere ordning for de selvstændige end den, der gælder for lønmodtagerne. Det er altså i virkeligheden en diskrimination af lønmodtagerne, der her lægges op til.